

عنوان مقاله:

مطالعه موردی و تعیین بهترین روش پهنه بندی تبخیر و تعرق در GIS

محل انتشار:

دهمین سمینار آبیاری و کاهش تبخیر (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

محمد نکوآمال کرمانی - کارشناس ارشد آبیاری، مرکز تحقیقات هواشناسی هرمزگان

محمد هادی بردبار - کارشناس ارشد فیزیک، مرکز تحقیقات هواشناسی هرمزگان

سعید رنجبر - کارشناس ارشد هواشناسی کشاورزی

محمد باقر رهنما - عضو هیئت علمی دانشگاه شهید باهنر کرمان - دانشکده کشاورزی

خلاصه مقاله:

در این تحقیق از داده های هواشناسی 12 ایستگاه سینوپتیک استان هرمزگان جهت تخمین پارامتر تبخیر و تعرق استفاده شده است. این پارامتر با استفاده از معادله متداول پنمن مانتیس فائو محاسبه شد. برای حصول پارامتر تبخیر و تعرق در نقاطی که پارامترهای هواشناسی اندازه گیری نشده است، از روش های درونیابی استفاده می شود. روش های مورد استفاده در این مقاله عبارتند از IDW, Spline, UKS, UKE از بین 12 ایستگاه سینوپتیک استان، 2 ایستگاه به عنوان شاهد و 10 ایستگاه دیگر به عنوان ایستگاه اصلی در محاسبات در نظر گرفته شد. بر اساس این محاسبات، نقشه های پهنه بندی استان هرمزگان در نرم افزار GIS تهیه و ترسیم شد. نتایج این تحقیق نشان می دهد که روش UKS دارای کمترین خطای اندازه گیری می باشد، و همچنین ایستگاه میناب (دور از ساحل) نسبت به ایستگاه لنگه (نزدیک ساحل) خطای کمتری را شامل می شود.

کلمات کلیدی:

تبخیر و تعرق، دور نیابی، پهنه بندی، GIS

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/147206>

